

[Pia Christmas-Møller]

Mener hr. Ole Henriksen, at det er rimeligt, at en flok ansatte på en virksomhed kan etablere psykisk terror og pres over for et mindretal, over for en enkelt person, på grund af den pågældendes politiske opfattelse? Mener hr. Ole Henriksen, at det er i overensstemmelse med de demokratiske principper? Er det den måde, hr. Ole Henriksen forestiller sig, at vores demokrati her i Danmark skal fungere på? Er det ikke sådan, at vi alle sammen – flertal som mindretal – i Danmark lever højt på den mindretalsbeskyttelse, som ligger i lovgivningen? For der er jo tale om mindretalsbeskyttelse. Det har bl.a. SF og SF's tilhængere da nydt godt af i mange år – skulle jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller, at i lovforslagets § 4 står der:

»Afskediges en lønmodtager i strid med lovens bestemmelser, skal afskedigelsen underkendes og ansættelsesforhold opretholdes eller genoprettes, såfremt der nedlægges påstand herom. Dette gælder dog ikke for privat ansatte lønmodtagere, såfremt det i særlige tilfælde og efter en afvejning af parternes interesser findes åbenbart urimeligt at kræve ansættelsesforholdet opretholdt eller genoprettet.«

Det er da en klar forskelsbehandling, at på det private arbejdsmarked giver man mulighed for at forhandle sig frem til en løsning. Det gør man ikke i den offentlige sektor. Der er det bare bål og brand med det samme eller fulde sanktioner. Det er da en væsentlig forskel, synes jeg, at de offentligt ansatte får det noget ringere.

Vi diskuterer egentlig ikke, hvad der er årsagen til dette lovforslag. I virkeligheden stammer det fra en konfliktovre i England med nogle jernbanearbejdere og noget, der er gået igennem Menneskerettighedsdomstolen, så vidt jeg husker. Så den dér med psykisk terror i Roskilde, og hvad det kan være, synes jeg ikke, man skal blande ind i det her.

Det, der er mit hovedargument, er, at dette lovforslag simpelt hen ikke løser det problem, hverken den psykiske terror, eller at en på en arbejdsplads bliver slået ned bagfra, eller hvad man nu gør af forskellige ting. Dette lovforslag løser altså ikke problemet, hverken i Roskilde eller andre steder.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning til fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er fuldstændig enig i, at det her lovforslag ikke løser de problemer, vi slås med ude på arbejdspladserne, om retten til at organisere sig, men det hjælper ved at give os nogle eksempler, som kan statuere vores frihedsrettigheder.

Et valg mellem en fri mening og brød på bordet er ikke noget reelt valg. Det har man også klart taget stilling til i Østeuropa. Et valg imellem at afskedige en medarbejder på ulovligt grundlag eller at lukke virksomheden er faktisk heller ikke noget reelt valg for en arbejdsgiver.

Sagen er at forskellen mellem det offentlige og det private er, at hos det offentlige er det skatteyderne, der i praksis kommer til at betale tabet. Alle de manglende indtægter i forbindelse med den standsede HT-trafik i Roskildeområdet kommer vi som skatteborgere jo til at betale. Det er ikke HT selv, der kommer til at afholde det. Det er ikke nogle private arbejdsgivere, der kommer til at afholde det.

Det er det, når det er en privat virksomhed. Der er det den private arbejdsgiver, der selv kommer til at dække tabet, i alt fald i første omgang, hvis han undlader at indbringe erstatningsspørgsmålet for domstolene.

Det er forskellen, og derfor må der også være en forskel i selve lovgivningen. Det er baggrunden for, at der er den lille ventil. Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi ønsker en bestemmelse om genansættelse både i den offentlige og i den private sektor.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

I Venstre synes vi, det er godt, at regeringen har fremsat dette lovforslag, der jo skærper bestemmelserne om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold.

Men vi finder det samtidig i virkeligheden utrolig trist, at det er nødvendigt, for selv om det kun sker i ganske få tilfælde, at der er nogle, der ikke ønsker at være medlem af en bestemt fagforening, så tages der jo, det ser vi, verbal og psykisk og fysisk magt i anvendelse.

Jeg synes, det er lidt forstemmende og lidt trist at høre, også fra Socialdemokratiets side i